

OMUL DE PIATRĂ ADAPTARE DUPĂ N. FILIMON



A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi nu s-ar povesti ...



A fost odată un împărat și o împărăteasă, amândoi tineri și frumoși, dar tare nefericiți, fiindcă nu aveau copii.



Într-o bună zi se înfățișă înaintea împăratului un arap cu niște buruieni de leac pentru împărăteasă.



Bucătăreasa gustă și ea din fiertura buruienilor și așa se făcu că în aceeași zi venură pe lume doi băieți ca două raze rupte din soare.



Cei doi copii: Dafin, fiul de împărat și Afin, fiul bucătăresei creșură și devenură frați de cruce.



Plecând odată la bătălie, împăratul lăsa fiului său cheile palatului, cu porunca să nu intre în camera ce se deschide cu cheia de aur.



Ispita însă era prea mare și Dafin intră în camera oprită. Aici se afla un ocean de sticlă, prin care văzu ...



... un palat cu totul și cu totul de aur, iar la una din ferestre pe domnița Chiralina, tânără copilă, frumoasă ca o zână.



Din ziua aceea, Dafin se bolnăvi de dragoste.



Adunați la sfat, vracii hotărâră că singurul leac pentru feciorul de împărat este să ia de soție pe domnița Chiralina.



Și așa Dafin porni, împreună cu Afin, fratele său de cruce, în căutarea frumoasei doamne.



Ajunseră la muma Crivățului și o rugară să le arate drumul; dar ea îi trimise la sora ei, muma Vântului de Primăvară.



Aceasta le făgădui să-l întrebe pe fiul ei, însă ca nu cumva să-i omoare Vântul de Primăvară, îi ascunse sub aripile unei păsări minunate.



Nu trecu mult și iată că veni și Vântul de Primăvară, care cu greu se hotărî să dezvăluie mamei sale cum trebuie să o răpească pe Chiralina.



Erau multe greutăți de învins și Vântul de Primăvară își încheie astfel povestirea: „Cine va

spune ceea ce am povestit, să se prefacă în piatră”.



În timpul povestirii, Dafin adormise, însă Afin auzi totul din fir a păr.



Cei doi porniră iarăși la drum și toate cele spuse de Vântul de Primăvară se împlineau întocmai. Astfel ajunseră la gârla de păcură.



Găsind și bușteanul ielelor, încălecară pe el și dându-i piteni de trei ori, acesta . . .



... se prefăcu într-o caleașcă cu doisprezece cai de foc, care cât ai clipi din ochi, se ridică în văzduh.



iată-i ajunși la porțile palatului mult dorit, unde, la una din ferestre zăriră pe frumoasa domniță.



Indată ce-l văzu pe feciorul de împărat, Chiralina îl îndrăgi și ea atât de mult, încât nimic nu-i putea alunga tristețea.



Sfătuit de o babă, tatăl Chiralinei porunci să fie adus la palat, cerbul de aur care cânta ca toate păsările la un loc.



Auzind aceasta, Afin prefăcu bușteanul ielelor într-un cerb de aur și-l bagă pe Dafin înăuntru.



Apoi duse cerbul la palat și în schimbul unei pungi cu galbeni, îl lăasă pentru trei zile în camera domniței.



În timp ce Chiralina dormea, Dafin iese din cerb și o sărută pe frunte.



În noaptea următoare Chiralina se trezi și cei doi tineri au hotărât să nu se mai despartă niciodată.



Când Afin veni să ia cerbul de la palat îi sopti Chiralinei să-i însoțească până la marginea orașului.



Domnița i-a ascultat sfatul și iată-i pe toți trei fugind spre palatul lui Dafin.



Urmă o nuntă ca-n povești, care ținu trei zile și trei nopți.



Într-o zi sosi la palat un vrăjitor, care-i vându Chiralinei niște cămăși fermecate.



Îmbrăcând una din ele, împărăteasa căzu greu bolnavă încât ajunse pe mâna morții.

✖
Însă Afin care cunoștea leacul bolii, din povestirea Vântului de Primăvară, intră noaptea în iatacul împărătesei și o stropi cu lacrimi de turturică.

✖
Aflând de la străjeri că fratele său de cruce a pătruns în iatac și necunoscând pricina acestei fapte, Dafin porunci să-i taie capul.

✖
Atunci Afin, cu toate că știa că se va preface în piatră, începu să depene spusele Vântului de Primăvară.

✖
Când sfârși, Afin se prefăcu într-un om cu totul și cu totul de piatră, iar Dafin și Chiralina l-au plâns mult.

✖
În urma unui vis, împărații și-au tăiat singurul copil și cu sângele lui au stropit prietenul lor de piatră care prinse din nou viață.

✖
Induioșat, Afin se tăie la un deget și lăsa să curgă sângele său peste copil și acesta învie pe loc.

✖
De bucurie, împăratul porunci să se facă veselie mare în toată țara.
SFÎRȘIT